

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-udu-165.2026.20>

УДК 378.147:811.111:004

Семененко Галина Миколаївна,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри мовознавства та методики викладання іноземних мов

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

<https://orcid.org/0000-0002-1067-926X>

e-mail: h.m.semenenko@udu.edu.ua

Ніколаєнко Віта Валентинівна,

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри мовознавства та методики викладання іноземних мов

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

<https://orcid.org/0000-0003-3358-8288>

e-mail: v.v.nikolayenko@udu.edu.ua

Александрова Лоріна Галіківна,

доцент кафедри мовознавства та методики викладання іноземних мов

Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

<https://orcid.org/0009-0005-7266-6316>

e-mail: l.h.aleksandrova@udu.edu.ua

ЦИФРОВИЙ СТОРІТЕЛІНГ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ

У статті розглядається цифровий сторітелінг як інноваційний педагогічний інструмент формування іноземної комунікативної компетентності майбутніх філологів. Автори акцентують увагу на актуальності проблеми розвитку навичок усного мовлення, яке традиційно вважається найбільш складним аспектом у процесі оволодіння іноземною мовою. Серед чинників, що ускладнюють цей процес, виділяються мовна тривожність, страх допущення помилок, обмежений лексичний запас та недостатній рівень автоматизації мовленнєвих навичок. У цьому контексті цифровий сторітелінг постає як ефективна стратегія, здатна забезпечити подолання зазначених бар'єрів та створити умови для інтерактивного, емоційно насиченого та продуктивного навчання.

У роботі здійснено аналіз сучасних досліджень, що підтверджують значний потенціал сторітелінгу у розвитку мовленнєвих, когнітивних та соціальних компетентностей. Зокрема, підкреслюється його роль у формуванні «гнучких навичок», які визначають професійну успішність фахівців у XXI столітті. Цифровий сторітелінг розглядається як технологія, що поєднує текстові, аудіальні та візуальні елементи, забезпечуючи інтеграцію педагогічних підходів і сучасних цифрових ресурсів. Автори наголошують, що процес створення мультимедійних історій активізує критичне мислення, сприяє розвитку творчості, формує навички організації інформації та прийняття рішень, а також стимулює когнітивну гнучкість студентів.

Особливу увагу приділено трансмедійним формам сторітелінгу, які передбачають використання кількох медійних платформ для створення єдиного цілісного нарративу. Такий підхід дозволяє студентам не лише розширювати мовний репертуар, але й долати комунікативні бар'єри, працювати у групах, залучати аудиторію до спільної творчості та

формувати навички міжособистісної взаємодії. Важливим аспектом є також використання спеціалізованих онлайн-інструментів (Canva, Voicethread, PowToon, Storybird, Pixton, Genially тощо), які забезпечують широкі можливості для створення якісного мультимедійного контенту, моделювання комунікативних ситуацій та розвитку навичок публічного виступу.

У статті окреслено методичні умови ефективного впровадження цифрового сторітелінгу у навчальний процес. Серед них – забезпечення позитивної мотивації студентів, організація підготовчих вправ (розминка, мозковий штурм, рольові ігри), створення сценаріїв та сторібордів, редагування та публікація готових відеоісторій. Автори підкреслюють, що важливим чинником успішності є рівна участь кожного студента у створенні нарративу, що сприяє розвитку вимови, інтонації, артикуляції та спонтанності мовлення.

Разом із перевагами відзначаються й певні виклики, пов'язані з трудомісткістю процесу, необхідністю володіння технічними навичками та значними часовими витратами. У цьому контексті особлива роль належить викладачам, які мають бути належним чином підготовленими як у педагогічному, так і в технічному аспектах.

Таким чином, цифровий сторітелінг визначається як універсальний інструмент, що поєднує мотиваційний, комунікативний, інтеграційний та прикладний потенціал, сприяючи формуванню іншомовної комунікативної компетентності майбутніх філологів. Його застосування забезпечує не лише розвиток мовленнєвих навичок, але й формування критичного мислення, творчості та соціальної активності студентів, що відповідає сучасним вимогам мовної освіти та професійної підготовки фахівців гуманітарної сфери.

Ключові слова: цифровий сторітелінг, іншомовна комунікативна компетентність, мультимедійні технології, комунікативна взаємодія, когнітивна гнучкість

Сучасна система підготовки філологів потребує інтеграції цифрових інструментів, спрямованих на формування професійної мовленнєвої компетентності. Найбільш складним аспектом у процесі оволодіння іноземною мовою залишається говоріння, що зумовлено низкою чинників: страхом допущення помилок, обмеженим лексичним запасом та недостатнім рівнем автоматизації мовленнєвих навичок. У цьому контексті цифровий сторітелінг постає як ефективна педагогічна стратегія, здатна забезпечити подолання зазначених бар'єрів. Застосування мультимедійних нарративів створює умови для засвоєння лексики у реальному комунікативному контексті, що, за даними досліджень, підвищує результативність навчання на 55-85% [11]. Процес створення цифрової історії активізує критичне мислення, формує навички організації інформації та прийняття рішень, а також сприяє розвитку когнітивної гнучкості. Важливою перевагою технології є її вплив не лише на розвиток мовленнєвих компетентностей студентів, але й на формування так званих «гнучких навичок» (soft skills), які визначають професійну успішність у XXI столітті. Цифровий сторітелінг трансформує навчальний процес у інтерактивну діяльність, де студенти поступово долають мовну тривожність і сором'язливість, набуваючи ролі активних творців контенту та учасників комунікативної взаємодії.

Фундаментальний зсув у сприйнятті сторітелінгу як професійного інструменту відбувся завдяки роботі Девіда Армстронга, який у 1990-х роках інтегрував цей метод у практику управління компанією Armstrong International. Його концепція стала революційною альтернативою традиційним методам керівництва. Центральним елементом методу Армстронга є використання

історій для швидкого навчання новачків та зміцнення корпоративної культури [3]. Історії дозволяють транслювати важливі меседжі через особистий досвід, що робить їх набагато переконливішими за будь-які формальні правила. В основі цього явища лежить психологічна закономірність: людський мозок значно краще сприймає та запам'ятовує інформацію, яка має наративну структуру та емоційне забарвлення, оскільки вона легко співвідноситься з уже наявним когнітивним багажем особистості.

У ранніх дослідженнях, присвячених ролі сторітелінгу у формуванні комунікативної компетентності, наголошувалося на його значному потенціалі як інтерактивної діяльності, що сприяє розвитку мовлення та розуміння, забезпечує «зрозумілий вхідний сигнал» і водночас стимулює уяву та мовні експерименти [7].

З поширенням цифрових технологій сторітелінг трансформувався у нову педагогічну практику – цифровий сторітелінг, який, за результатами досліджень, істотно покращує навички усного мовлення завдяки можливості студентів розповідати, записувати, редагувати та публікувати власні історії [12]. Бернард Робін підкреслює, що цифровий сторітелінг сприяє розвитку навичок XXI століття, зокрема цифрової та візуальної грамотності, а також змінює роль студентів у навчальному процесі – від пасивних споживачів інформації до активних творців контенту [10].

Упродовж останнього п'ятиріччя спостерігається зростання інтересу до сторітелінгу в контексті фанфікшну та штучного інтелекту. Дослідження, проведене в межах проекту FanTALES, демонструє, що написання фанфіків за мотивами комп'ютерних ігор (зокрема *Assassin's Creed*) сприяє розвитку мовних і трансверсальних компетенцій, а також стимулює мультимедійний сторітелінг, у межах якого учні активно використовують увесь свій мовний репертуар [6].

У вітчизняному науковому дискурсі проблема формування комунікативної компетентності майбутніх філологів висвітлюється, зокрема, у працях Н. Духаніної, яка акцентує увагу на значенні сторітелінгу для розвитку інтелектуальних і творчих здібностей студентів, а також формування їхньої здатності до співпраці [1]. У дослідженнях А. Житницької сторітелінг розглядається як дієвий інструмент формування гнучких навичок у майбутніх учителів іноземних мов, при цьому особливий наголос робиться на його інтерактивному характері [2].

Метою дослідження є теоретичне обґрунтування та практичне дослідження потенціалу мультимедійного сторітелінгу як інноваційного педагогічного інструменту у процесі формування іншомовної комунікативної компетентності майбутніх філологів, визначення його впливу на розвиток мовленнєвих навичок, критичного мислення та гнучких умінь (*soft skills*), а також окреслення методичних умов ефективного застосування цієї технології в освітньому середовищі.

Основними компонентами історії, що відрізняють її від простого переліку фактів, є тема або провідна ідея, персонажі, сюжетна лінія, інтрига, конфлікт та

взаємозв'язок подій. Кожна історія постає як «оповідна одиниця, де елементи мають емоційне значення: початок, що створює інтригу або конфлікт; середина, яка їх підсилює; та кінець, що розв'язує все це» [9, с. 20]. Водночас нарратив має актуалізувати систему цінностей та інтересів аудиторії, бути інноваційним, корисним, динамічним і емоційно насиченим у висвітленні ситуацій та подій, а також супроводжуватися якісним візуальним контентом.

Цифровий сторітелінг визначається як формат, у якому оповідання історії поєднується з візуальними елементами, такими як відео, скрайбінг, концептуальні мапи та інфографіка [5]. Цей підхід має низку переваг: він робить пояснення більш переконливими та наочними; забезпечує оперативний обмін цифровими історіями між учасниками освітнього процесу; дозволяє індивідуалізувати навчання; моделює різноманітні ситуації, процеси та явища без значних витрат часу й ресурсів; підвищує зацікавленість студентів у навчанні; зберігає структуру та ключові елементи традиційного сторітелінгу, водночас істотно розширюючи формат подання інформації.

Цифровий сторітелінг, доповнений візуальними компонентами, виступає ефективним інструментом у викладанні іноземних мов, оскільки інтегрує педагогічні підходи, цифрові технології та навчальний контент. Він підвищує мотивацію до вивчення іноземних мов, сприяє розвитку комунікативних навичок, допомагає долати мовні бар'єри та забезпечує підвищення результативності навчання завдяки використанню мультимедійних та інтерактивних ресурсів.

Включення візуального контексту (фотографій, ілюстрацій, інфографіки, презентацій) надає історіям більшої динамічності та привабливості. Для уникнення одноманітності необхідним є ретельне планування послідовності текстових і візуальних елементів. Інформація, представлена у формі нарративу та візуальних образів, сприймається легше, краще запам'ятовується та ефективніше засвоюється.

У більшості наукових праць сторітелінг розглядається як процес, у межах якого реальні або уявні події описуються через інтеграцію текстових та мультимедійних елементів. Дослідники вбачають у цьому методі потужний інструмент обміну знаннями та досвідом, що забезпечує ефективну передачу ідей, розкриття концепцій та виявлення причинно-наслідкових зв'язків. Зокрема, дослідники підкреслюють, що сторітелінг може мати значний вплив на освітній процес, приводячи до таких важливих результатів [9]. Застосування сторітелінгу в освітньому процесі сприяє збагаченню навчального середовища, зниженню психологічної напруги та створенню комфортної атмосфери, що забезпечує більш сприятливі умови для засвоєння знань. Важливим результатом є також налагодження тісніших комунікативних зв'язків між викладачем і студентами, що дозволяє утримувати їхню увагу та робить навчальний процес більш інтерактивним і залучаючим.

Переваги сторітелінгу полягають у його універсальності та здатності забезпечувати ефективну взаємодію з аудиторією. Цей метод не лише сприяє передачі складних концепцій у доступній та захопливій формі, але й активізує

критичне мислення та емоційний розвиток здобувачів освіти. Використання різноманітних медійних елементів дозволяє адаптувати сторітелінг до потреб різних груп студентів, підвищуючи ефективність навчання та якість сприйняття матеріалу.

У сучасній науковій літературі, що аналізує трансформації медійного простору, дедалі частіше згадується явище «трансмедійного наративування» або «трансмедійного сторітелінгу». Воно визначається як «конвергентний текст, що поєднує вербальні, візуальні та аудіальні компоненти, створені на одній або кількох медійних платформах, який характеризується цілісністю, цілеспрямованістю та прагматичним підходом» [13]. Зазначений підхід активно використовується у сфері мистецтва, політики, реклами та дедалі ширше впроваджується в освітній контекст.

Одним із перспективних напрямів застосування сторітелінгу є залучення студентів до трансмедійного наративування, коли історія розгортається через різні медіа-канали, кожен з яких доповнює сюжет відповідно до власної специфіки. Усі медійні елементи взаємодіють між собою та формують єдиний цілісний наратив. Студенти можуть брати участь у створенні такого контенту як у складі окремих груп, так і шляхом залучення ширшої аудиторії до спільної творчості.

Ключовими аспектами трансмедійного сторітелінгу є вибір теми або ідеї, визначення відповідних медійних платформ, планування послідовності та способів подання контенту, його публікація та поширення, а також подальше обговорення результатів.

Для створення таких історій використовуються різноманітні онлайн-інструменти:

Canva: Універсальна платформа для дизайну, що пропонує інструменти для створення візуальних розкадровок, мультимедійних презентацій та відеосторітелінгу з можливістю інтеграції ШІ-генераторів зображень.

Voicethread: Інструмент для асинхронної групової взаємодії, де користувачі створюють слайд-шоу та додають до них аудіо- або відеокоментарі, що дозволяє практикувати навички говоріння в режимі обговорення.

Befunky: Онлайн-редактор, що спеціалізується на створенні колажів та художній обробці фотографій, допомагаючи швидко підготувати якісний візуальний ряд для послідовного викладу історії.

PowToon: Платформа для створення анімованих відео та презентацій, яка завдяки ігровим елементам та візуальним шаблонам допомагає студентам долати мовну тривожність та покращувати навички публічного виступу.

Storybird: Ресурс, що фокусується на створенні цифрових книг; він надає доступ до великої бібліотеки професійних ілюстрацій, які надихають студентів на написання та озвучення власних художніх наративів.

Pixton: Конструктор освітніх коміксів, де можна повністю налаштувати вигляд, пози та емоції персонажів, що робить його ефективним для візуалізації діалогів та ситуативного мовлення.

Moovly: Хмарний відеоредактор для створення мультимедійного контенту, що дозволяє поєднувати особисті відео, графіку та звукові доріжки в єдиний навчальний фільм.

Wideo: Інструмент для швидкого створення анімації, де студенти можуть використовувати готові об'єкти та шаблони для розповіді історій на професійні або академічні теми.

Wordclouds: Сервіс для візуалізації хмар слів, який допомагає виокремити ключові терміни історії, засвоїти нову лексику або провести мозковий штурм перед початком написання сценарію.

Vyond (колишній *GoAnimate*): Професійна програма для створення бізнес-анімації, яка дозволяє реалізовувати складні сценарії взаємодії персонажів, що ідеально підходить для розвитку навичок ділового спілкування.

Book Creator: Простий у використанні редактор інтерактивних книг, де студенти можуть поєднувати текст, відео, власні малюнки та аудіозаписи для створення повноцінних цифрових портфоліо.

Storyboard That: Спеціалізований конструктор розкадровок за принципом «перетягни та кинь», що дозволяє візуалізувати структуру майбутньої розповіді та логічно вибудувати сюжетну лінію без навичок малювання.

Genially: Інструмент для створення інтерактивного контенту (квестів, ігор, карт), де глядач може приймати рішення, що впливають на розвиток сюжету, стимулюючи критичне мислення та залученість.

Успішність застосування сторітелінгу значною мірою залежить від того, наскільки підібрана історія відповідає мовному та культурному рівню учнів. Вчителі, як ніхто інший, здатні визначити, які історії найбільш підходять для їхніх учнів, забезпечуючи тим самим ефективно та продуктивно навчання. Визначені в Таблиці 1 основні функції сторітелінгу дають змогу педагогам здійснювати цілеспрямований відбір матеріалу, зважаючи як на його змістове наповнення, так і на потенціал щодо формування мовних, когнітивних, комунікативних та емоційних компетентностей. Ці функції слугують методологічними орієнтирами, що сприяють підвищенню ефективності освітнього процесу та обґрунтовують науково-практичну значущість зазначеного методу.

Джо Ламберт виділяє три базові категорії цифрових історій залежно від мети розповіді та її ролі у житті людини, які доповнюються специфічними підтипами залежно від їхнього змісту та емоційного навантаження [8]:

Особисті наративи: Це найпоширеніший вид, що базується на розповідях про значущі події з життя автора. Вони допомагають знайти сенс у власному досвіді та поділитися ним з іншими.

Історії про історичні події: Створюються на основі архівних матеріалів (фотографій, газетних заголовків, виступів). Мета – надати глибини та особистісного виміру подіям минулого.

Інформаційні або навчальні історії: Спеціально розроблені для того, щоб пояснити глядачеві певну концепцію, практику чи ідею. Це ефективний

інструмент в професійному навчанні.

Ці типи сюжетів у сторітелінгу дозволяють ефективно доносити інформацію, робити її цікавою та зрозумілою для аудиторії, а також сприяють кращому засвоєнню матеріалу та розвитку критичного мислення.

Технології цифрового сторітелінгу на заняттях іноземної мови технологія реалізується через низку послідовних етапів, кожен з яких виконує специфічну функцію в загальній структурі навчального проєкту (рис.1).

Таблиця 1.

Основні функції сторітелінгу

<i>Функція</i>	<i>Характеристика</i>	<i>Освітній ефект</i>
Мотиваційна	Стимулює нові проєкти та ініціативи, надихає на активність і творчість	Підвищення навчальної мотивації, розвиток креативності та ініціативності студентів
Функція соціальної інтеграції	Формує дружні взаємини, колективну культуру та спільну ідентичність	Зміцнення командної роботи, розвиток соціальної взаємодії та співпраці
Функція міжособистісної взаємодії	Робить інформацію більш доступною, зрозумілою та емоційно значущою	Підвищення ефективності комунікації, розвиток навичок міжособистісного спілкування
Функція формування цінностей	Посилює авторитет лідера, формує суспільно корисні переконання та цінності	Розвиток критичного мислення, формування ціннісних орієнтацій та соціальної активності
Функція прикладного застосування	Полегшує виконання завдань, забезпечує чіткі інструкції та приклади	Оптимізація навчального процесу, підвищення результативності виконання проєктів

На першому етапі відбувається постановка навчального завдання та визначення термінів його виконання, що забезпечує організаційну чіткість і сприяє формуванню відповідального ставлення до проєктної діяльності. Далі студенти здійснюють пошук, аналіз і систематизацію інформації з обраної теми, на основі чого формулюється концептуальна основа майбутньої історії. Третій етап передбачає добір додаткових мультимедійних матеріалів (зображень, відео, аудіо), які слугують засобами візуалізації та емоційного підсилення наративу.

Четвертий етап охоплює створення первинної («чорнової») версії цифрової історії, що інтегрує текстовий і мультимедійний контент у єдину комунікативну структуру. П'ятий етап включає редагування, стилістичну коректуру та технічне оформлення фінального продукту відповідно до визначених критеріїв якості. Завершальним етапом є презентація готової роботи, її оцінювання, коментування з боку інших учасників освітнього процесу

та участь у дискусії, що сприяє розвитку навичок аргументації, рефлексії та міжособистісної взаємодії.

Рис.1. Етапи використання технології цифрового сторітелінгу на заняттях з англійської мови

Впровадження технології цифрового сторітелінгу у процес навчання усного мовлення потребує врахування низки ключових чинників.

По-перше, викладач має забезпечити позитивне ставлення та ентузіазм студентів щодо використання цифрового сторітелінгу. Оскільки для більшості здобувачів освіти ця технологія може бути новою, важливо уникати надмірного теоретичного навантаження на початковому етапі, адже воно здатне знизити мотивацію та інтерес до навчальної діяльності.

По-друге, необхідно організувати підготовчі вправи, зокрема розминку та мозковий штурм, із використанням нарративного тексту, який стане основою для створення цифрової історії. На цьому етапі викладач демонструє приклад цифрового сторітелінгу, а студенти визначають ключові елементи, що можуть бути використані у власних проєктах. Додатково може бути проведена рольова гра для відтворення діалогів із тексту, що сприяє розвитку комунікативних навичок.

По-третє, студенти об'єднуються у групи по 3–4 особи для розробки власних історій. Після отримання зворотного зв'язку від викладача вони складають сценарій та створюють сторіборд. Ця діяльність може здійснюватися як у межах аудиторних занять, так і поза ними. Важливим

етапом є презентація історій та сторібордів у класі з метою отримання коментарів від одногрупників.

По-четверте, на основі отриманих рекомендацій студенти готують фінальний варіант історії. Використання цифрових технологій сприяє розвитку творчості та мовленнєвої майстерності. У процесі створення відео студенти вдосконалюють вимову, інтонацію, тон, артикуляцію, виразність та спонтанність мовлення. Важливо забезпечити рівну участь кожного студента у розповіді історії. Перегляд та самооцінювання відеозаписів дозволяє виявити недоліки та внести корективи. Після завершення зйомки студенти редагують відео, додаючи зображення, озвучення, спеціальні та звукові ефекти. Кінцевий продукт може бути опублікований на веб-платформах і поширений через соціальні мережі, що забезпечує ширшу аудиторію та підсилює освітній ефект.

По-п'яте, студенти отримують зворотний зв'язок від інших груп та викладача. Викладач надає коментарі щодо вимови, граматики, спонтанності мовлення та інших важливих аспектів усної комунікації. Завершальним етапом є внесення коректив, остаточне редагування та публікація відео, після чого студенти отримують підсумкову оцінку.

Цей підхід не лише сприяє розвитку мовних навичок, але й стимулює творчість, критичне мислення та активну взаємодію студентів у навчальному процесі.

Переваги та виклики застосування цифрового сторітелінгу у навчанні говорінню. Проведені дослідження засвідчують значні переваги використання цифрового сторітелінгу в освітньому процесі, зокрема у вдосконаленні навичок усного мовлення. Б. Робін [10] наголошує, що цифровий сторітелінг сприяє ефективній організації та вираженню ідей і знань студентів у зрозумілій та змістовній формі. Застосування цього методу не лише розвиває лінгвістичні компетенції, але й дозволяє студентам опанувати додаткові елементи мовлення, такі як інтонація, сила голосу та просторове уявлення. Використання прийомів театральної педагогіки у процесі сторітелінгу може підвищувати впевненість студентів у застосуванні іноземної мови, а також сприяти формуванню навичок публічних виступів. Це є важливим чинником, оскільки забезпечує активне використання мови у реальних комунікативних ситуаціях, що позитивно впливає на розвиток вимови, спонтанності та точності мовлення.

Крім того, публікація цифрових історій на веб-платформах відкриває студентам можливість для обміну результатами роботи з однолітками та отримання конструктивного зворотного зв'язку. Б. Робін [10] зазначає, що така практика дозволяє здобувачам освіти набувати цінного досвіду у коментуванні робіт інших, а також розвивати власні комунікативні навички. Процес створення цифрового сторітелінгу водночас сприяє розвитку творчих здібностей студентів, умінь організації ідей, формулювання запитань та побудови наративів.

Водночас, поряд із перевагами, існують і певні виклики. С. Ван і Х. Чжан [12] підкреслюють, що впровадження цифрового сторітелінгу для

вдосконалення навичок говоріння є складним завданням, оскільки потребує поєднання творчих і технічних умінь. Створення цифрового контенту вимагає від студентів володіння сучасними технологіями, а сам процес є трудомістким і може потребувати значних часових витрат та кількох спроб для досягнення оптимальних результатів.

З огляду на зазначене, викладачам необхідно бути належним чином підготовленими як у технічному, так і в педагогічному аспектах для ефективного впровадження цифрового сторітелінгу в навчальний процес. Усвідомлення та подолання окреслених викликів сприятиме успішному використанню цієї методики у формуванні та вдосконаленні іншомовних комунікативних навичок студентів.

Висновки. Цифровий сторітелінг постає як трансформаційний педагогічний інструмент, що детермінує якісні зміни в освітньому процесі та забезпечує здобувачам вищої освіти релевантний практичний досвід. Ця технологія сприяє інтенсифікації залученості студентів шляхом конвергенції традиційних нарративних практик та сучасних мультимедійних технологій. Імплементация цифрового сторітеллінгу стимулює когнітивну активність, забезпечуючи не лише глибоку інтерналізацію навчального матеріалу, а й комплексний розвиток технологічних та комунікативних компетентностей.

Ключовою перевагою цифрового сторітелінгу є фасилітація соціальної взаємодії та інтеграція студентів у професійну спільноту через механізми колаборативного навчання. Зазначений підхід актуалізує суб'єктну позицію студента, підвищуючи рівень автономності та внутрішньої мотивації як в аудиторних умовах, так і в процесі самостійної роботи. Крім того, цифровий сторітелінг виступає посередником для залучення ширшого соціального оточення, зокрема батьків та спільноти, до підтримки індивідуальних освітніх траєкторій здобувачів.

Для забезпечення ефективною технологічною трансформації освіти педагоги XXI століття мають системно інтегрувати потенціал цифрового сторітеллінгу в освітній дизайн. Сучасні освітні стратегії повинні базуватися на використанні інноваційних ІКТ для стимулювання активності студентів та формування їхньої мультимодальної грамотності. Таким чином, цифровий сторітелінг забезпечує відповідність академічного процесу актуальним вимогам цифрового суспільства та глобальним трендам розвитку людського капіталу.

Використана література:

1. Духаніна Н., Лесик Г., Грабар О. Візуалізація навчальної інформації як засіб підвищення ефективності освітнього процесу. *Наука і техніка сьогодні*. 2023. № 11 (25). С. 418–430.
2. Житницька А. А. Сторітелінг як метод формування гнучких навичок комунікації майбутніх учителів іноземних мов. *Теорія та методика навчання та виховання*. Харків, 2022. Вип. 52. С. 85–94.
3. Armstrong D. *Managing by storying around: A new method of leadership*. Doubleday Currency, 1992. 272 p.
4. Chi Y., Sulaiman N. A., Shaid N. A. N. A systematic review of digital storytelling elements influencing affective factors in EFL/ESL contexts. *Theory and Practice in Language Studies*. 2025. Vol. 15, No. 9.

5. Chiang F., Chiu C., Su Z. Using digital storytelling to enhance elementary school students' creative thinking. *Adv. Mater. Sci. Eng. Int. Conf.* 2016. Vol. 6. P. 505–508.
6. Collaborative writing of multilingual interactive fanfiction in a foreign language class / F. Cornillie et al. *The CALICO Journal.* 2020. Vol. 38, No. 1. P. 17–42. DOI: <https://doi.org/10.1558/cj.41119>
7. The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children / R. Isbell et al. *Early Childhood Education Journal.* 2004. Vol. 32, No. 3. P. 157–163. DOI: <https://doi.org/10.1023/B:ECEJ.0000048967.94189.a3>
8. Lambert J., Hessler B. *Digital Storytelling: Story Work for Urgent Times.* 6th ed. Digital Diner Press, 2020.
9. MICE 2.0: Designing multimedia content to foster active learning in a Malaysian classroom / T. Neo et al. *Australas. J. Educ. Technol.* 2012. Vol. 28. P. 857–880.
10. Robin B. R. The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review.* 2016. No. 30. P. 17–29.
11. Zhang Y., Fauzi W. J., Kassim H. Input-based instruction as a teaching strategy for enhancing EFL speaking skills: a systematic review. *Discov Educ.* 2025. Vol. 4, No. 534. DOI: <https://doi.org/10.1007/s44217-025-01008-1>
12. Wang S., Zhan H. Enhancing teaching and learning with digital storytelling. *International Journal of Information and Communication Technology Education.* 2010. Vol. 6, No. 2. P. 76–87. DOI: <https://doi.org/10.4018/jicte.2010040107>
13. Yunus M. M., Zakaria S., Suliman A. The potential use of social media on Malaysian primary students to improve writing. *Int. J. Educ. Pract.* 2019. Vol. 7. P. 450–458.

Транслітерована література

1. Dukhanina N., Lesyk H., & Grabar, O. (2023). Vizualizatsiia navchalnoi informatsii yak zasib pidvyshchennia efektyvnosti osvithnoho protsesu [Visualization of educational information as a means of increasing the efficiency of the educational process]. *Nauka i tekhnika sohodni*, (11), 418–430.
2. Zhytnytska A. A. (2022). Storitelinh yak metod formuvannia hnuchkykh navychok komunikatsii maibutnykh uchyteliv inozemnykh mov [Storytelling as a method of developing soft communication skills of future foreign language teachers]. *Teoriia ta metodyka navchannia ta vykhovannia*, (52), 85–94.
3. Armstrong D. (1992). *Managing by storying around: A new method of leadership.* Doubleday Currency.
4. Chi Y., Sulaiman N. A., & Shaid N. A. N. (2025). A systematic review of digital storytelling elements influencing affective factors in EFL/ESL contexts. *Theory and Practice in Language Studies*, 15(9).
5. Chiang F., Chiu C., & Su Z. (2016). Using digital storytelling to enhance elementary school students' creative thinking. *Advanced Materials Science and Engineering International Conference*, 6, 505–508.
6. Cornillie F., Buendgens-Kosten, J., Sauro, S., & Van der Veken, J. (2020). "There's always an option": Collaborative writing of multilingual interactive fanfiction in a foreign language class. *The CALICO Journal*, 38(1), 17–42. <https://doi.org/10.1558/cj.41119>
7. Isbell R., Sobol, J., Lindauer, L., & Lowrance, A. (2004). The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children. *Early Childhood Education Journal*, 32(3), 157–163. <https://doi.org/10.1023/B:ECEJ.0000048967.94189.a3>
8. Lambert J., & Hessler, B. (2020). *Digital storytelling: Story work for urgent times (6th ed.).* Digital Diner Press.
9. Neo T., Neo M., Kwok W., Tan Y., Lai C., & Zarina C. E. (2012). MICE 2.0: Designing multimedia content to foster active learning in a Malaysian classroom. *Australasian Journal of Educational Technology*, 28, 857–880.
10. Robin B. R. (2016). The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review*, (30), 17–29.
11. Zhang Y., Fauzi, W. J., & Kassim, H. (2025). Input-based instruction as a teaching strategy for enhancing EFL speaking skills: A systematic review. *Discovery Education*, 4, Article 534. <https://doi.org/10.1007/s44217-025-01008-1>
12. Wang S., & Zhan H. (2010). Enhancing teaching and learning with digital storytelling. *International Journal of Information and Communication Technology Education*, 6(2), 76–87. <https://doi.org/10.4018/jicte.2010040107>
13. Yunus M. M., Zakaria S., & Suliman, A. (2019). The potential use of social media on Malaysian primary students to improve writing. *International Journal of Education and Practice*, 7, 450–458.

H. Semenenko, V. Nikolayenko, L. Aleksandrova. Digital storytelling as an innovative tool for developing foreign language communicative competence of future philologists.

The article examines digital storytelling as an innovative pedagogical tool for developing foreign language communicative competence among future philologists. The authors emphasize the relevance of the problem of improving speaking skills, which are traditionally considered the most challenging aspect of foreign language acquisition. Factors complicating this process include language anxiety, fear of making mistakes, limited vocabulary, and insufficient automatization of speech skills. In this context, digital storytelling emerges as an effective strategy capable of overcoming these barriers and creating conditions for interactive, emotionally engaging, and productive learning.

The study analyzes contemporary research confirming the significant potential of storytelling in fostering linguistic, cognitive, and social competences. In particular, its role in the development of “soft skills,” which determine professional success in the twenty-first century, is highlighted. Digital storytelling is viewed as a technology that integrates textual, auditory, and visual elements, ensuring the combination of pedagogical approaches with modern digital resources. The authors stress that the process of creating multimedia stories stimulates critical thinking, enhances creativity, develops skills of information organization and decision-making, and promotes cognitive flexibility among students.

Special attention is given to transmedia forms of storytelling, which involve the use of multiple media platforms to create a unified narrative. This approach enables students not only to expand their linguistic repertoire but also to overcome communicative barriers, collaborate in groups, engage audiences in joint creativity, and develop interpersonal interaction skills. An important aspect is the use of specialized online tools (Canva, Voicethread, PowToon, Storybird, Pixton, Genially, etc.), which provide opportunities for producing high-quality multimedia content, modeling communicative situations, and improving public speaking skills.

The article outlines methodological conditions for the effective implementation of digital storytelling in the educational process. These include fostering positive student motivation, organizing preparatory activities (warm-ups, brainstorming, role-playing), creating scripts and storyboards, editing, and publishing completed video stories. The authors emphasize that equal participation of each student in narrative creation is a crucial factor of success, as it contributes to the development of pronunciation, intonation, articulation, and fluency in speech.

Alongside the advantages, certain challenges are noted, such as the labor-intensive nature of the process, the need for technical skills, and considerable time investment. In this regard, teachers play a pivotal role, requiring adequate preparation both pedagogically and technically.

Thus, digital storytelling is defined as a universal tool that combines motivational, communicative, integrative, and practical potential, contributing to the formation of foreign language communicative competence among future philologists. Its application ensures not only the improvement of speaking skills but also the development of critical thinking, creativity, and social engagement of students, aligning with modern requirements of language education and professional training in the humanities.

Keywords: *digital storytelling, foreign language communicative competence, multimedia technologies, communicative interaction, cognitive flexibility.*

Дата першого надходження рукопису до видання: 18.12.2025

Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 26.01.2026

Дата публікації: 06.02.2026